

Bir Sâni'-i Zülcelal, kendi sanatının mu'cizeleri ile kendini tanıttırmak ve bildirmek ister.

Beşinci Nükte/ İkinci vecih: Huzur ve hitap makamıdır ki eserden müessire geçer, görür ki: Bir Sâni'-i Zülcelal, kendi sanatının mu'cizeleri ile kendini tanıttırmak ve bildirmek ister. O da iman ile marifet ile mukabele eder.

Sonra görür ki bir Rabb-i Rahîm, rahmetinin güzel meyveleriyle kendini sevdirmek ister. O da ona hasr-ı muhabbetle, tahsis-i taabbüdle kendini ona sevdirebilir.

Sonra görüyor ki bir Mün'im-i Kerîm, maddî ve manevî nimetlerin lezzetleriyle onu perverde ediyor. O da ona mukabil; fiiliyle, haliyle, kâliyle, hattâ elinden gelse bütün hâsseleri ile cihazatı ile şükür ve hamd ü sena eder.

Sonra görüyor ki bir Celil-i Cemil, şu mevcudatın âyinelerinde kibriya ve kemalini ve celal ve cemalini izhar edip nazar-ı dikkati celbediyor. O da ona mukabil, "Allahu ekber, Sübhanallah" deyip mahviyet içinde hayret ve muhabbet ile secde eder.